Ч. 321 (14.218). Львів, неділя 1. грудня 1935. Pocztowa opłata opłacona ryczałtem Рік LVI.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ Львів, Ринок ч. 10, ІІ. пов. Конто почт. щадн. 504.050, 143.322. Адреса для телеграм: „Діло" Львів. Головний Редактор приймає від 11—12 год. передполуднем. Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ: Місячно 5·00 зол., Чвертьрічно 15·00 „, Піврічно 30·00 „, Річно 60·00 „. ЗА ГРАНИЦЕЮ: в Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Чехословаччині 30 ч. к. — в усіх прочих краях по 7·50 зол.

Телеф. Редакції: 29-41. „ Друкарні: 29-26. В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ. ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Умовини полагоди італійсько-абісинського спору.

ЛЬОНДОН, 30. 11. ПАТ. „Дейлі Геральд" подає умовини, яким повинен відповідати проект розвязки італійсько-абісинського конфлікту: 1) коли Абісинія прийме умовини мира, 2) коли Італія відкличе свої війська з окупованої території, заки зачнуться переговори, 3) коли признають Абісинії, що є жертвою нападу, відшкодування, 4) коли відмовлять усі користи щодо напасника, з яких він може дістати тільки те, що можна було осягнути на самім початку спору в мировий спосіб, 5) повний і безумовний спосіб звороту усіх зайнятих територій та запевнення окремим договором територіяльної ненарушности і політичної незалежности Абісинії.

Кілько є вояків на африканських фронтах.

РИМ, 30. 11. ПАТ. Добре поінформовані італійські кола твердять, що в останніх днях не було ніякого поважнішого розміщення військ. Найважливіше рішення приняли перед 4 днями, воно торкається припинення відпусток яких 100 тис. людей. Тому, що ці відпустки відкликали, *італійські війська мають тепер 1.080.000 людей.*

АДІС АБЕБА, 30. 11. ПАТ. Півофіційно заперечують будьто би між неґусом і расом Кассою було якесь непорозуміння. Впевняють, що почини головного команданта на північному фронті є вповні згідні з цісарськими інструкціями.

РИМ, 30. 11. ПАТ. Колишній ґубернатор Еритреї Конрадо Золі обчислює у „Трібуні" абісинські сили. На його думку на тиґрейськім фронті є яких *110 тис. абісинських вояків.* А саме: 30.000 людей під командою дедякa Ас Факус ра Косса, що займає відтинок на північ від Амба Аляґі, 20 тис. людей раса Касси, зосереджених в околицях Сокоти та 70.000 людей міністра війни раса Мулюґетта в районі озера Ассіянґі. На сомалійськім фронті є яких *100 до 110 тисяч* вояовників: 45 тис. раса Насібу, в районі Гаррару, до яких треба врахувати вояовників раса Арусcі та 4-тисячний відділ цісарської ґвардії. Крім цього дві більші абісинські армії, що мають яких 60 тис. людей під командою раса Дести і деджаса Белене Меред.

АДІС АБЕБА, 30. 11. ПАТ. Про рухи абісинських військ на північнім фронті нема ніяких вісток. Абісинський уряд не заперечує вістки, що італійці заняли Секет на схід від Макале. Секет є важною стратеґічною точкою на плоскорівні Ендерта, що домінує над комунікаційними полученнями Макале—Адіґрат. Секет є на шляху до Данкалі.

Італійці збомбардували Даґґабур.

АДІС АБЕБА, 30. 11. ПАТ. Італійські летуни проявляють збільшену діяльність на південному фронті. Офіційний абісинський комунікат повідомляє, що італійські літаки бомбардували Даґґабур. Італійські летуни скинули на місто 1500 бомб, але не заподіяли поважних страт. Жертви в людях незначні.

Колишній президент Литви редактором.

РИҐА, 30. 11. ПАТ. З Ковна повідомляють: Колишній президент Литви Ґрініюс буде мабуть від 1. січня 1936. р. головним редактором „Лієтувос Зініос", орґану орґанізації литовських народовців (лявдініків), що є тепер на індексі. В колах лявдініків здогадуються, що присутність на чолі редакції такого великого авторитету як колишній президент Ґрініюс, оборонить ґазету перед адміністраційними шиканами, які нині є дуже можливі з уваги на введення нового пресового закону.

Совіти домагаються видачі вломника.

БЕРЛІН, 30. 11. ПАТ. З Москви повідомляють, що совітський уряд ухвалив домагатись від чехословацького уряду видачі Козімова, що його вчора чехословацька влада арештувала. У звязку з тою ухвалою совітський посол у Празі вже двічі інтервеніював у чеськім міністерстві закордонних справ. Між ССCР і ЧСР нема досі ніякого договору, що управильнював би видачу кримінальних вязнів. У цьому випадку йде про ствердження, чи вломання до совітського посольства у Празі мало кримінальне чи політичне тло.

Публична опінія Греції підтримує короля.

ПЕРЕД ЗАКІНЧЕННЯМ КАБІНЕТОВОЇ КРІЗИ.

АТЕНИ, 30. 11. ПАТ. Загально думають, що розвязати кабінетову крізу стає чимраз трудніше з причини сильної реакції парляментарних кол, що думають, що ця розвязка полягаєб на запізнанні прав національних зборів. З другого боку проект амнестії викликує сильну опозицію роялістів. Армія висловила мабуть побажання, щоб, якби помилувади старшин учасників повстання, їх не допустили знову до армії та заборонили їм перебувати у великих містах.

АТЕНИ, 30. 11. ПАТ. З причини труднощів створення кабінету, головно з боку противників Венізельоса, король конферував учора у справі створення невтрального кабінету з предсідником національних зборів Анґельопульосом та з провідниками противенізелістичних партій Цалдарісом і Метаксасом. Тому, що Максімос зрезиґнував, створити кабінет доручили вчора проф. Демертзісові.

Вчора ввечорі були переконані, що проф. Демертзіс за ніч створить кабінет. Міністром закордонних справ буде мабуть Кофос, міністром фінансів Мензаріос та міністром війни Папагос. Новий кабінет піддержуватимуть Метаксас і Цалдаріс.

АТЕНИ, 30. 11. ПАТ. Нині дожидають створення уряду проф. Демертзіса. Цей кабінет буде переходовий, до зміни кабінету прийде мабуть за кілька місяців. Його головним завданням буде оголосити амнестію. Король рішений видати декрет про амнестію, не зважаючи на сильну опозицію, що її викликує це рішення. Пізніше зачнуть праці над ревізією конституції, після того, ще мабуть за уряду Демертзіса, переведуть нові вибори.

Велика частина публичної опінії підтримує короля.

Загрожена Італія та її погрози.

Львів, 30. листопада.

Італія перечислилася. Пасивне становище Ліґи Націй до болівійсько-параґвайської війни чи до японського наїзду на Манджурію витворило загальний погляд, що Ліґа чинник, який не має помітнішого впливу на міжнародні події. Здається, що й італьський уряд не оглядався на Женеву плянуючи підбій Абісинії.

Рахунок ймовірности не виправдався в неодній війні; помилявся в ньому і неодин дипльомат підчас миру. „Немає нічого неможливого там, де ділають боги" — писав Софокль; „або британська дипльоматія" — був би додав, якби був жив за наших часів.

Сталося неймовірне. Пятьдесять держав, що не мають ніяких інтересів в Абісинії, що не мають ніяких непорозумінь з Італією, пятьдесять держав приступило до економічних санкцій.

Лише дрібні італійські сателіти, Мадярщина й Альбанія не віддались тій дивній міжнародній солідарности; навіть Австрія не вивозить до Італії зброї та воєнних матеріялів. Швайцарія та Люксембурґ, покликуючися на свою невтральність, не заборонили вивозу деяких продуктів ані привозу з Італії — ось і все. Врешті всі члени Ліґи Націй створили петлю, що поволі зашморгується на шиї Італії. Тенденція до бойкоту огортає і тих, що не засідають у Женеві: Єгипет та Японію. Навіть Німеччина заборонила вивіз заліза до Італії, правда, мовляв: не про санкції тут іде, а про внутрішньо-економічні вплива.

Італія замаскувала приголомшення, якого зазнала з такої неподіваної сторони. Під впливом італійської пропаганди і чужа преса наповнилася оптимістичними описами, з яким то ентузіязмом італійці складають чоло всьому світові, з якою жертвенністю віддають усе золото державі, як добре держиться італійський ринок, як росте італійська продукція, розбуджена твердою конечністю. Та час до часу продиралися до преси дрібні, малозначні самі по собі вістки, які говорять так багато; напр.: італійці почали ловити рибу в заливі св. Марка коло Венеції, дарма, що це противиться традиції столітть

Рівночасно по каблях та по етері пливуть з Африки трівожні новини: італійська армія покинула Макале, Гопеі, навіть Уаль-Уаль.

А все ж найкритичніший мент ще не прийшов. Здійснюються санкції, Ліга Націй докопала неймовірного, а при цьому мусіла вона числитися з неможливим. Нафта — то найголовніше джерело енергії, — кров XX. століття, не найшлася на листі заборонених товарів. Все одно така заборона не вязалаб була Злучених Держав, що самі без труду могли би не лише заспокоїти італійський ринок, але навіть раз на все його підбити.

Та сталося нове диво. Злучені Держави, що з таким призирством глядять на Женеву, що так гордо відмежовуються від всього, що діється по цей бік океану, ті самі Злучені Держави виявили чомусь несподівано так багато зрозуміння для санкцій. Невже Англія відплачує їм своїм ворожим становищем супроти останніх зазіхань японського імперіялізму? Дипльоматична історія колись це висвітлить. Для нас відомі покищо факти: вашингтонський уряд проголосив ембарґо на зброю, заборонив плавати кораблям воюючих сторін, загрозив, що відбере кредити компаніям, які перевозять воєнний матеріял для Італії — зробив усе, що входить в його компетенцію.

Слід припускати, що його впливу вистарчить, щоб конґрес поклав точку над „і" та рішив ембарґо на нафту, чого врештою домагається поважна частина американських нафтових промисловців. Передучора радник американської амбасади в Льондоні Атертон запитав офіційно Гора, чому координаційний комітет при Лізі Націй відложив останнє засідання. Його запит — це недвозначна манифестація Злуч. Держав, грізна осторога в сторону Риму.

Італійський уряд розуміє цей американський демарш, знає, яку опору дав він англійській дипльоматії на женевській арені. В половині грудня — а по деяким вісткам уже найближчого тижня — збереться санкційний комітет; є всі дані припускати, що він рішить санкції також на нафту. Ще пів місяця і жодна цистерна не причалить до італійських пристаней — затихне гріхіт італійських літаків, танків, панцирних кружівників, вантажних авт.

Італійська дипльоматія кидає останній козир: воєнну погрозу. Вона заявляє устами свого амбасадора, що ембарґо на нафту прийме як санкцію не економічну, а військову і зареаґує на неї війною проти Англії.

Той одчайдушний жест не заляка́в британської дипльоматії — вона готова приняти виклик, бо до боротьби станулаб не сама. Амбасадор Клерк свою місію сповнив: Ляваль уступив зі свого нерішеного становища і дав себе переконати, що ембарґо на нафту необхідне, хочаб тому, щоб не зражувати до Ліґи Націй Злучених Держав. „Якщо заатакуєте Англію — заявив після того французький премієр амбасадорові Черутті, — матимете проти себе і нашу фльоту".

Останні надії на латинську сестру розвіялися. Перед італійським урядом, що збирається сьогодні на нараду, зарисовується суворе: „Lasciate ogni speranza!".

М-р Богдан Галайчук.

Проект державного буджету
на 1936-37 р.
БУДЖЕТОВА СЕСІЯ СОЙМУ.

ВАРШАВА, 30. 11. ПАТ. Денний порядок, скликаного на четвер 5 грудня ц. р. год. 11 рано засідання сойму передбачуватиме перше читання проекту скарбового закону разом з буджетовим прелімінарем на час від 1-го квітня 1936 до 31 березня 1937.

Нині уряд вніс до сойму проект скарбового закону разом з буджетовим прелімінарем. Проєкт закону уповажнює в 1-ій статті робити: а) звичайні видатки державної адміністрації до квоти 2,168.096.960, надзвичайні до квоти 54,709.490 золотих, б) видатки на доплати зі скарбу до підприємств і державних заведень до квоти 14,276.000. Разом до квоти 2,237.082.900. Згадані видатки покривають звичайні доходи в сумі 1,979.524.213, надзвичайні у сумі 257.608.687, разом у сумі 2,237.132.900, а подрібно: а) доходи держав. адміністрації у сумі 1,498.509.490, б) вплати до скарбу підприємств і державних заведень у квоті 143.623.410, в) вплати до скарбу державних монополів у квоті 595 міліонів.

5 стаття проекту скарбового закону говорить, що передбачені в буджеті на 1936/37 рік кредити міністр скарбу відкриватиме місячно. Буджетовий прелімінар на 1936/37 передбачує доходи на суму 2,237,932.900, видатки на суму 2,237.082.90 і замикається надвишкою в сумі 50.000 золотих. Видатки проектованого буджету на 1936/37 є завдяки ощадностям менші на 23,735.020 від буджетових видатків 1935/36 р. Остаточно суму доходів збільшилося на 128.286.440 золотих.

Хто входить до „управляючого совіта" Нар. Дому у Львові.

Найновіший „Русскій Голос" повідомляє, що ще 23. серпня ц. р. відбулися загальні збори Товариства „Русскій Народний Інститут Народний Дом у Львові", на яких вибрано такий „Управляющій Совіт": д-р М. Крижановський, голова, А. Сивуляк, заст., о. Г. Кармеліта, І. секретар, о. Ю. Стеткевич II. секретар; члени „У. С.": д-р К. Черлюнчакевич, О. Ґудз, К. Чиж, о. Е. Хиляк, о. В. Венґринович, Я. Вербицький; заступники: о. Г. Каліш, Д. Чайковський, о. І. Билинкевич. Склад „Управляючого Совіта" приняла влада до урядового відома згідно з арт. 23. розпорядку закону Президента Р. П. про товариства з дня 27. X. 1932. р. і видала відповідне урядове потвердження. „Управляючий Совіт" приступив уже до праць, звязаних з переняттям урядування і до полагоди утяжливих довгів.

До цієї вістки „Р. Г." дозволимо собі замітити, що люди, які ввійшли до управи Інституту „Нар. Дім", повинні вже раз для добра самої справи приняти у члени українців і не чекати на вирішення спору за Нар. Дім, що ведеться ще з давних, передвоєнних часів. Пора зрозуміти всім, що Нар. Дім є добром усього народу і що тільки спільними силами можна ту всенародню установу санувати.

Большевики погрожують, що „дадуть німцям по лапах".

МОСКВА, 30. 11 ПАТ. „Ізвестія" коментуючи заяву канцлера Гітлера, гостро полемізують з тезами інтервю і заперечують, що в СССР істнують ворожі тенденції супроти Німеччини. Зі свого боку „Ізвестія" наґально нападають на тенденції німецької політики, закидаючи їй змагання до підбоїв на Сході. Свою статтю „Ізвестія" кінчать тим, що показують на „силу червоної армії" та такою погрозою: „Якщо спробуєте всадити ваші руки до нашого совітського горшка, дістанете так по лапах, що раз на завжди вам відхочеться".

Знову політичне вбивство у Совітах.

БЕРЛІН, 30. 11. ПАТ. Згідно з вістками, що прийшли з Москви, у сибірському місті Бодайбо вбили керманича місцевих варстатів направи машин Ґорчакова, що був основоположником руху Стаханова. Вбивство має політичне підложжя. Арештували трьох робітників, що їх підозрівають у співучасті в акції протисовітських кол.

Закарпаття.

КРАЄВИЙ БЮДЖЕТ ПІДКАРПАТСЬКОЇ РУСИ.

Краєвий Виділ на Підкарпатській Руси ухвалив краєвий бюджет на 1936 рік у тій висоті, як це предложила краєва бюджетова комісія. Видатки обчислені на 24,902.199 кч. (минулого року 24,537.097 кч), всі видатки криті прибутками в тій самі сумі. Видатки інвестиційні обчислені на 2,432.000 кч. (минулого року 4,130.000 кч.). На покриття цієї суми призначено всього 650.000 кч.; бракуючу суму треба буде покрити позичкою.

На тому самому засіданні порішено звернутися до уряду з проханням, щоб часть зиску із збіжевого монополю дарував на виживлення бідного населення Підкарпатської Руси, бо земля наслідком малих фондів не всилі заспокоїти найважніших соціяльних потреб.

Д-Р ЕДВАРД БЕНЕШ ПОЧЕСНИМ ГРОМАДЯНИНОМ УЖГОРОДУ.

Дня 24. листопада ц. р. відбулося святочне засідання громадського представництва міста Ужгороду, на якому вибрано д-ра Едварда Бенеша одноголосно почесним громадянином того міста. Про цю почесть повідомлено д-ра Бенеша привітною телеграмою. На тому святочному засіданні виступав хор чеських учителів „Сметана" під проводом проф. Кайгля.

ПОСВЯЧЕННЯ НОВОЇ НАЦІОНАЛЬНО-РЕЛІГІЙНОЇ СТАНИЦІ.

Посвячення Культурного Дому греко-католиків в Ужгороді на Цегольні відбулося дня 24. листопада ц. р. Акт посвячення відправляв єпископ Стойка. Впадала в очі відсутність ширшого ужгородського громадянства. Напр. у поході з церкви до Культурного Дому брали

участь властиво лиш учні обох учительських семинарій та богослови. Пополудні подавали чай, а хор під дириґентурою Ст. Куцина відспівав кілька пісень. Імпозантна будова Культурного Дому є водночас і чиншовим домом цегольнянської гр.-кат. громади. Збудований він за гроші, які дістала гр.-кат. віроісповідна громада за свої продані парцелі.

ЗАГ. ЗБОРИ Т-ВА „БАНДУРИСТ".

Дня 22 м. м. відбулися загальні збори нашого співацько-музичного товариства „Бандурист". Звіти управи виказали, що товариство розвивається дуже гарно і має нині вже 52 членів та за короткий час свого істнування (всього понад півтора року) дав хор „Бандурист" понад 10 виступів. До нової управи вибрані: голова о. Віктор Желтвай, заст. голови Авреля Ревайова, секретар Володимир Кобзяр, скарбник Куруц; члени управи: Зейкань, д-р Очеретко і Біличенко. Загальні збори висловили щиру подяку дириґентові хору проф. Россіневич-Щуровській за її знамените і високомистецьке кермування хором, а також висловили побажання, щоб якнайбільше наших громадян стали членами товариства „Бандурист".

ВИКЛЮЧИЛИ ІЗ СОЦ.-ДЕМ. ПАРТІЇ.

Соціял-демократична партія Підк. Руси на своєму засіданні дня 20 листопада рішила виключити з членів соц.-дем. партії краєвого посла Федора Ревая і д-ра Петра Дереша. Причина — як пишуть ґазети — нарушення партійної дисципліни. Як зачувати, мають прийти ще й дальші виключення.

(За „Українським Словом").

З організаційного руху.

ГРОМАДЯНСЬКІ СХОДИНИ В КАМІНЦІ СТРУМИЛОВІЙ.

Заходами Повітового Комітету УНДО відбулися дня 19. листопада у великій салі Народного Дому в Камінці Струм. широкі громадянські сходини. Учасників понад 200 з інтелігенції, міщанства й селянства. Сходини відкрив голова ПНК о. шамб. *Цегельський*, витаючи посла нашої округи д-ра Володимира Кузьмовича та покликуючи на секретаря м-ра Андрея *Затхея*. Після того посол *Кузьмович* заясував зібраним наше політичне положення, взивав до поширення організаційної сітки та до збільшення організаційної праці. Реферат про стан і господарські потреби повіту виголосив місц. інжинір-агр. п. *Михайло Сосяк*. По цім рефераті вивязалась жива дискусія, в якій забирало голос більше як 20 промовців. Ухвалено відповідні резолюції та подяку присутньому послові. Сходини закінчив промовою предсідник о. шамб. Мих. Цегельський. По сходинах посол Кузьмович полагоджував ще довший час всякі справи з поодинокими громадянами. Відрадним явищем була присутність більшої скількости молоді та брак виступів знаних нашим кількох молодих демагогів. *О. М.*

Розправа за вбивство міністра Перацького.

ДОКІНЧЕННЯ РОЗПРАВИ З ДЕСЯТОГО ДНЯ.

ОУН ПЛЯНУВАЛО АТЕНТАТ НА ПІДС. МИГАЛЯ?

По переслуханні св. А. Фіца підс. Мигаль поставив свідкові низку питань. З відповіди цього свідка виявилось, що підс. побоювався атентату від членів ОУН. Одного дня по вбивстві Бачинського Косівна вела Мигаля на одну стрічу. По дорозі нагло затрималась кажучи: *„Ромку не підемо там" і гірко заплакала. Виявилось, що Косівна мала доручення спровадити Мигаля на означене місце, де члени організації мали виконати на нього атентат. Одначе Косівна кохала Мигаля і тому рішила попередити його про небезпеку, яка йому грозила.* У цій справі ведуть окреме слідство.

ЯК ВИГЛЯДАВ І ЩО РОБИВ МАЦЕЙКО?

Св. Маріян Чучман, власник цинкографії „Унія" у Львові зізнає, що Гриця Мацейка знає від весни 1933. р. Це є син сестри його братової Анни Чучман. На прохання братової приняв його до праці. В осени 1933. р. Мацейка арештували. За пів року вийшов з вязниці і тоді показав свідкові посвідку, що є невинний. Свідок приняв його знову до праці і так було аж до другої половини травня. Коло 20. травня прийшов до свідка поліцай і викликав Мацейка. Про що йшло тоді, свідок не знає, бо поліцай розмовляв з Мацейком на коридорі. Опісля свідок запитав Мацейка чого приходив поліцай. Мацейко відповів, що не знає і тоді закрутилися йому сльози в очах, відвернувся до стіни і вийшов. Відтоді свідок не бачив уже Мацейка. По повороті з відпустки коло 20. серпня свідок довідався від свого брата, що телефонував Мацейко. Щойно з початком нового року свідок вичитав у часописах, що Мацейка підозрівають у вбивстві мін. Перацького.

На питання оборони свідок описує Мацейка як високого мужчину, брунета, худощавого, з буйним волоссям, яке зачесував догори. Ходив тоді в чорнім одягу, у штанах з білими пасками. Капелюх мав знищений і тому ходив без капелюха. Лице було повне. На думку свідка Мацейко був інтелігентний, поважного характеру. Ближче ним не цікавився, бо Мацейко був для нього чужою людиною і не обходився з ним, як з членом родини.

МУСІВ ОДЯГНУТИ ПО ЧЕРЗІ 4 СОРОЧКИ.

Св. Евген Чучман, приватний урядовець, зізнає, що Мацейко є сестрінком його дружини і мешкав у нього 4 роки. Був на практиці в робітні музичних інструментів. По 3 роках визволився. Тоді недужав на сухоти. Коли видужав, на прохання дружини звернувся до свого брата, щоби приняв його до своєї робітні. Пізніше Мацейка арештували. По виході з вязниці перебував якийсь час у батьків, опісля вернувся до Львова і працював далі. З початком червня 1934. р. Мацейко просив дати йому відпустку, але не подав причини. Одної днини Мацейко залишив у свідка картку з вісткою, що мусів виїхати на відпочинок, але вернеться. Опісля свідок вже взагалі не бачив Мацейка. В липні, коли брат свідка був на відпустці Мацейко телефонував до свідка кажучи, що за два тижні відбудеться його шлюб. Коли свідок став допитуватись з чого буде вдержувати жінку і насварив на нього, Мацейко повісив слухавку. Від послугачки довідався, що Мацейко був у половині липня в помешканні взяв сорочку кажучи, що відвідає тету, дружину свідка, як тільки вона вернеться. Покидаючи хату свідка, Мацейко забрав одно кратковане та спортове одіння. Плащ мав зеленкуватий, капелюха мабуть не взяв. Свідок додає, що в слідстві показували йому зеленкуватий плащ, але не міг ствердити, чи то був той сам. Крім того показали йому дві сорочки, одну в паски, подібну до тої, яку мав свідок. Другої сорочки свідок не пізнав, бо його сорочки були з тоншого матеріялу. Сорочки в паски не може пізнати рішуче, бо ходив у ній перед 10 роками.

ПРОКУРАТОР ДОМАГАЄТЬСЯ, ЩОБИ ЗАПРИСЯГНУТИ СВІДКА.

Прок. Желенський звертає увагу, що свідок інакше зізнавав у слідстві і вносить, щоби відчитали дотичний уступ зізнань, які склав у слідстві.

Предс. наказує показати свідкові сорочки. Зізнає, що біла сорочка, яку йому показали, не є його. Зате сорочка в паски, коліру ліля (її знайшли в течці Ольшанського-Мацейка) є подібна до тієї, яку мав. Врештою, свідок пізнав третю сорочку, яку власноручно передав у слідстві прокураторові.

Прок. Зеленський добачив суперечности в зізнаннях свідка та його зізнаннях, які склав у слідстві і тому поставив внесок, щоби трибунал заприсягнув свідка.

Свідок питається, чи не може скласти присягу по українськи. Предсідник вияснює, що обовязаний скласти присягу по польськи.

ЗА ТІСНА СОРОЧКА І НЕ НА МІРУ ШИТА.

По заприсяженні свідка прок. Желенський питається вдруге, чи свідок пізнає сорочку в паски як свою, яку позичив Мацейкові. Свідок вияснює, що можливе, що хтось інший мав подібну сорочку. Тепер годі сказати, чи це його сорочка, хіба, що вбереться. Тому прокуратор вносить, щоби трибунал доручив свідкові надягнути сорочку.

Обор. д-р Горбовий противиться, щоби свідок вбирався у сорочку, бо сорочку носив перед 10 роками і від тоді міг змінитися.

Одначе трибунал на внесок прокуратора наказує свідкові вбратися в сорочку. Одночасно трибунал візвав телефонічно фахівця від сорочок Ігнатовського.

Підчас перерви свідок вбрався у сусідній кімнаті в сорочку в паски, яку найшли в течці, а яку залишив у захисті Ольшанський-Мацейко. Свідок заявив, що сорочка є затісна. Ходив у ній перед 7 роками, а тепер згрубів. На питання прокуратора вияснює, що матеріял є такий сам, як на сорочці, яку дав Мацейкові. Цю сорочку давав шити до робітні св. Вінкентія а Павльо.

На питання оборонця свідок відповідає, що не пригадує собі ніяких характеристичних знаків на сорочці, яку віддав Мацейкові.

Фаховець від сорочок Ігнатовський заявив, що сорочка, яку має свідок на собі, є затісна і не є шита на його міру. Рукави є за короткі. На питання знавець відповідає, що в слідстві зізнав, що дві сорочки, які показували йому в слідстві, були шиті одночасно. Пізнав їх по характеристичних прикметах, а саме: по дірках і гузиках. Опісля на домагання прокуратора знавець **Ігнатовський міряє довжину рукавів сорочки Чучмана, яку він залишив у слідстві. Виявляється, що ця сорочка має рукави довші на 2 цм. від сорочки, яку свідок має на собі.** Опісля знавець вияснює, що сорочка, яку має Чучман на собі є зефірова і була прана мабуть 15 разів. На думку знавця щойно погрубіння на 5 кг. могло би вплинути на міру в раменах.

Тоді прок. Зеленський поставив внесок, щоби Чучман приніс сорочку, яку склав у слідстві. Прок. Рудніцький ставить внесок, щоби знавець зміряв по черзі всі три сорочки, щоби можна було переконатися, які є різниці в довжині між мірою рукавів і мірою в раменах.

По перерві св. Чучман приходить перед трибунал у білій сорочці. Знавець вияснює, що вигляд цієї сорочки є такий самий, як попередньої. Є між ними деяка різниця, але міра є однакова. Чучман додає, що завважив подробицю, якої остання сорочка не має. Йде про дірку на карку, якої нема в попередній сорочці. **Свідок мав теж сорочки іншого коліру, між іншим коліру ліля.**

Прок. Зеленський питається знавця, чи сорочка, яку свідок має тепер на собі, була від початку білою сорочкою. Знавець вияснює, що має враження, що сорочка була іншого коліру і мабуть при пранні вилиняла. Оглядав її в слідстві при яснішім ніж тепер світлі і запримітив сліди синявих та ліліових відтіней. Тепер піддержує свою думку, яку висказав у слідстві.

Предсідник наказав, щоби свідок убрався в сорочку, яку прислав до слідства і щоби заявив, чи вона подібна до тієї яку подарував Мацейкові.

Тому, що знавець не може відповісти, чи всі три сорочки могли належати до одної і тої самої людини, прокуратор вносить, щоби подав вимір сорочки, в якій свідок прибув до суду.

Підчас перерви свідок перебирається у власну сорочку.

ДВА ПРОТИЛЕЖНІ ОСУДИ ЗНАВЦЯ.

Опісля знавець міряє по черзі всі чотири сорочки. Знавець підкреслює, що виміри ліліової сорочки, білої сорочки, яку знайшли в Лебедя є та

кі: комір 42 і пів цм., довжина рукавів 53 цм., вимір сорочки, яку знайшли в захисті такий: комір 45 цм., рукави 51 цм.; вимір сорочки, в якій прийшов свідок до суду такий: комір 43 цм., рукави без маншет 55 цм.; вимір сорочки, яку залишив свідок у слідстві такий: комір 45 цм., довжина рукавів 54 цм.

Прок. Зеленський ствердив, що осуд знавця який він видав тепер ріжниться від осуду, який він видав у слідстві. Тому знавцеві доручили щераз змірити сорочки у сусідній кімнаті.

ВДАЧА МАЦЕЙКА.

На питання прок. Зеленського свідок стверджує, що Мацейко ходив у старих і зношених сорочках зперед кількох років. На Великдень дружина свідка купила йому плащ, а свідок подарував йому попеляcте убрання в кратки, кольору ліля.

Виїзджаючи, Мацейко залишив картку з вісткою, що не попередив Чучманів, що виїзджає, щоби його не придержали. Цю картку десь закинули. Мацейко був мовчаливий, скритий, спокійний, зрівноважений. Поліція часто шукала Мацейка в робітні і в дома і свідок докоряв йому. Мацейко вияснював, що є невинний. Останнього дня передполуднем поліціянт теж шукав Мацейка, а пополудні цього дня по Мацейкові слід загинув.

ЯК ВИГЛЯДАВ МАЦЕЙКО.

На питання обор. д-ра Горбового свідок описує вигляд Мацейка, який був шатином і папіросок не курив.

Обор. Шлапакові свідок відповідає, що Мацейко був високого росту, худощавий, круглолиций і мав широкі уста. Давніше був спортовцем, як занедужав на сухоти перестав займатися спортом. Ліве рамя держав вище, руки мав довгі.

На дальші питання оборонців виясняє, що на сухоти занедужав за 6 місяців перед арештуванням. Чи був витревалий на довгий хід, свідок не знає. Два брати Мацейка були недорозвинені. По праці Мацейко читав книжки.

Коли свідкові показали плащ Мацейка, заявив, що не може ствердити, чи це той самий, який купила Мацейкові дружина свідка.

По питаннях прокуратора знавець Ігнатовський подає ще раз вимір сорочок. Прок. Зеленський вдруге стверджує, що осуд знавця не згоджується з осудом, який він видав у слідстві у справі чи виміри всіх трьох сорочок є однакові. *Знавець виясняє, що не пригадує собі, щоби цю саму сорочку показували йому у слідстві.* Опісля прокуратор стверджує суперечність осуду знавця у справі походження всіх сорочок з одного джерела.

ІСТОРІЯ З КОМІРЦЕМ.

Обор. д-р Ганкевич ставить внесок, щоби трибунал показав знавцеві комірець з написом: „о ґран пасаж де Женев". Знавець виясняє, що не запевняє, будьто би згаданий комірець можна було купити тільки за кордоном. Бувають випадки, що такі комірці виробляють теж у Польщі з подібними написами. Тому оборонець зрікається, щоби знавцеві показували комірець. Прокуратор вносить відчитати осуд знавця, який він видав у слідстві. Тоді знавець ствердив, що комірець є женевського виробу і таких комірців не спроваджують.

Обор. д-р Л. Ганкевич вносить допустити доказ, що ковнірець походить із Львова і подає адрес фірми.

Прокуратор спротивився ,а трибунал не допустив доказу і відкинув внесок.

Після того предсідник перервав розправу до суботи в год. 6.15 вечором.

ОДИНАЦЯТИЙ ДЕНЬ РОЗПРАВИ.

В суботу почалася розправа в год. 10.30 передполуднем.

НАГЛИЙ ВИЇЗД МАЦЕЙКА.

Св. Анна Чучман, тета Гриця Мацейка, зізнає, що опікувалася ним 5 років. Була для нього гостра, вимагала, щоби вертався перед 10 год. вечором. Весною 1934 р., дати докладно не пригадує собі, Гриць Мацейко звернувся до свідка з проханням, щоби дозволила йому виїхати на тиждень або два, але не згодилася на це. По кількох днях Мацейко повторив прохання, але вдруге дістав відмовну відповідь. Тоді просив 10 зол., і їх не дістав. На другий день по цій розмові Гриць Мацейко пропав безслідно і від того часу його не бачила, ні не знає, де він. Вернувшись вечором до хати знайшла картку, в якій Мацейко перепрошував, що виїхав без дозволу і згадав, що за кілька днів вернеться. Цю картку викинула, бо не привязувала більшої ваги.

Прок. Зеленський звертає увагу, що в слідстві не згадувала про поворот Мацейка.

Опісля описує Гриця Мацейка як пристійного мужчину, високого зросту, що занедужав на сухоти і після недуги хребет у нього дещо скривився.

ПОСТІЙНА ОПІКА ПОЛІЦІЇ.

Свідок зізнає, що до Мацейка постійно приходила поліція, але не говорила в чому його підозріває. Про виїзд Мацейка розмовляла зі своїм мужем і товаришом Мацейка Книшем. Нікого з підсудних не знає.

Опісля на питання прокуратора подає, що Мацейко забрав зі собою попелястий одяг у кратки, довгі нові штани і короткі, попелясті т. зв. „пумпи", крім того літний зеленкуватий плащ, який йому свідок купив. Коли свідкові показали плащ, що його знайшли на сходах дому при вул. Фоксаль ч. 5, заявила, що не може тепер ствердити, чи це той самий плащ, хоч колір і ґатунок той самий.

Прок. Зеленський звернув свідкові увагу, що її теперішні зізнання ріжняться від зізнань, які склала у слідстві, бо тоді згадала, що цей плащ є подібний до того, який купила Мацейкові.

Далі прок. Зеленський поставив низку питань свідкові у справі сорочок, які мав Мацейко. Згадала, що дала Мацейкові 4 сорочки свого мужа. Коли показали їй дві сорочки, одну в паски ліля і другу вилинялу, свідок каже, що не може ствердити, чи це є сорочки, які мав її муж.

На прохання прокуратора свідкові показали теж рушник, який знайшли в течці „Ольшанського"-Мацейка. Свідок каже, що не може нині ствердити, чи це її рушник.

Тому оба ці уступи відчитали з її зізнань, які вона склала у слідстві.

Прокураторові відповідає, що Мацейко вияснював прихід поліції до нього тим, що поліція часто арештувала українську молодь. У робітні „Унія" працював до 7-ої год., до хати вертався перед 10-ою год.

•

ВРАЖІННЯ НАШОГО КОРЕСПОНДЕНТА.

(Телефоном від нашого кореспондента).

Варшава, 30. листопада 1935.

Нинішний „Ґонец Варшавскі" приніс таку замітку під наголовком: „Ґрузьлік Мацейко бегал як харт?"... „Процес за вбивство мін. Перацького увійшов тепер до кульмінаційної стадії. Та фаза тим найцікавіша, що тепер на судовій салі йде мова про вбивника міністра Гриця Мацейка і в тому напрямку ведеться докази.

Вже вчора підчас зізнання свояків Мацейка, обох Чучманів, виринули неясности і контроверсії. Мацейко в 1931 р. тяжко нездужав на сухоти легенів, які в його орґанізмі залишили навіть на зовні сліди через скривлений хребетний стовп. У звязку з виявленням тої подробиці виринає чимала сензація з ділянки медицини, а саме: чи можливе, щоб хора на сухоти людина могла цілком подужати і діпняти такої життевої сили, яку проявив атентатчик підчас своєї втечі з вул. Фоксаль. Чейже атентатчик біг з надзвичайною швидкістю, коли не можна було його зловити автом, після цього біг на VI. поверх сходами. Така людина мусіла мати велику фізичну справність. Також інша справа, а саме сорочка, яку найшли в річах таємного Ольшанського не є ще вияснена.

Акт обвинувачення ідентифікує Ольшанського з Мацейком, а сорочка істнує на підтримку тої тези. Цю тезу підважили вчорашні оглядини сорочки, доконані фахівцем Ігнатовським.

Ці всі неясности спричинюють, що справа починає плутатись. У судових кулюарах починають кружляти поголоски, що хто знає, чи серед осіб, які находяться на лаві підсудних, не сидить убивник міністра.

Єдиною можливою гіпотезою булоб приняти, що вбивником є Лебедь".

В дальшому справоздавець того часопису сподіється вияснення цих моментів у нинішній розправі. Поминаючи останній уступ про концепцію, що вбивником є Лебедь, яка здається є витвором фантазії самого справоздавця, слід зазначити, що все інше зацитоване відповідає правді.

Дійсно процес вступає у рішаючу стадію. Сьогодні оборона поставила вперше рубом питання: Чи дійсно вбивником був Мацейко? Цю тезу оборона квестіонує. Вчорашній і нинішній день не дав вияснення цієї найбільше суттевої справи, бо доказ прокуратора зі сорочки завів, при чому оборона дістала несподівано найбільше безсторонню поміч в особі судового білизняного фахівця Ігнатовського.

Таксамо ані зізнання тітки Мацейка, Анни Чучман, ані власника крамниці з мужеською конфекцією, де пані Чучман купувала плащ для Мацейка, не дали прокураторові 100-відсоткового доказу на правдивість її тези.

Справді суд відкинув внесок д-ра Л. Ганкевича на покликання на свідка д-ра Панчишина, як тої людини, що була би в силі авторитетно ствердити, чи можна припускати, щоб сухітник зі скривленим хребтовим стовпом міг зробити маратонський біг на 50 км. з Варшави під Люблин, то проте той внесок і його мотивація залишили сильний слід в атмосфері процесу.

Нинішний день був замітний тим, що були в ньому заступлені дві „кляси" свідків: найнижча і найвища. В першому випадку репрезентантом виступив св. Коссобудзький, в якій здається хотів грати ролю героя, що мав стати жертвою ОУН, але так не вмів відповідати чи не знав, про що взагалі йде мова, що справа нібито плянованого на нього атентату вийшла на якесь сміховиння.

Цим свідком була друга поважна після фахівця Ігнатовського невдача прокуратора і в колюарах суду журналісти жартували, що краще було для прокуратора, якби того свідка ОУН була звела з цього світа, заки його могли покликати до Варшави.

Зате другу найвищу клясу репрезентували свідки: д-р Степан Шухевич і д-р Володимир Старосольський, які внесли на салю подув великих політичних процесів, найтісніше звязаних з національно-політичними і соціяльними проблемами. При їх виступі вперше виразно на цьому процесі заторкнено питання української дійсности у Польщі, питання української еміграції та культури. Вперше теж висунулася на передове місце таємнича справа т. зв. архіву Сеника, на якого підставі акт обвинувачення спірає всі ревеляції зза куліс ОУН., її внутрішньої організації, звязків і діяльности.

Предсідник відхилив питання обор. Шлапака „Які моральні і політичні моменти могли казати чехам видати той архів польській владі", — але те питання стоїть далі і то не тільки на судовій салі. Відхилено теж питання д-ра Л. Ганкевича, „що є причиною зросту впливів ОУН в українськім громадянстві?", „Які є взаємини старшої і молодшої генерації українського громадянства?", та „Як сильне є змагання українського народу до свого самостійного буття?". Закид, що д-р Шухевич брав з ОУН гроші на підкуп присяжних суддів найшов однакове пояснення і з боку д-ра Степана Шухевича і прокуратора: що видно комусь в ОУН залежало, щоб у краєвих грошевих звітах, пересиланих за кордон, були вписувані фікційні позиції, не рахуючись з тим, хто при цій нагоді буде компромітований.

Надзвичайно емоціонуючим був момент зізнань д-ра Степана Шухевича у справі вбивства куратора Собінського, евентуально іншими виконавцями, ніж Вербицький та Атаманчук.

Взагалі нинішний день був найцікавіший від усіх попередніх. У зізнаннях п-і Чучманової, коли вона казала, що трактувала Мацейка як свого рідного сина, можна було відчути глибокий смуток цієї бездітної жінки, яка не тільки втратила прибраного сина, але і мусіла зізнавати у такій страшній справі.

(ік.)

ЧИН.

УТВОРЕННЯ КОМІТЕТУ ДЛЯ ОБНОВИ АРХИКАТЕДРАЛЬНОГО ХРАМУ СВ. ЮРА У ЛЬВОВІ.

Вже рік минає, як у великій салі засідань Консисторії зібралося поверх сімдесять українок міста Львова, щоб дати почин гарному ділові — уфундуванню великого запрестольного образу Матери Божої для архикатедри св. Юра. Зібрання проект приняло й вибрало виконавчий комітет, у якому провід обняла п. Іванна Левицька, а до співпраці станули пп. Софія Ракова, Марія Колтунюк, Евгенія Гвоздецька, Володимира Вічковська, Анастазія Турчинова й К. Заневичева. Скарбничкою вибрано п. Володимиру Вічковську.

Комітет умовився з мистцем-малярем Олексою Новаківським, який піднявся вималювати великий запрестольний образ Матери Божої, 3 метри 26 цм. висоти й 1 метер 90 цм. ширини. Як кожне діло, так і це, мало своїх ентузіястів, які раділи тим, що архикатедральний храм дістане образ такого великого мистця, яким був бл. п. О. Новаківський, але мало і противників, що не могло не дійти до відома мистця. Тому зрозуміло, що мистець терпів і що рисунок образу Матери Божої, останній твір його генія, родився у глибокій страсти. Двацятьшість кольорових проектів образу Матери Божої, як підготовна праця до самого образу Матери Божої, яка в огнях і бурі спішить на поміч українському народові, вказують на те, як совісно й як глибоко артистично й духово уняв бл. п. Олекса Новаківський свою працю та свій майбутній твір. Великою заслугою комітету пань було те, що у цих для артиста важких часах він станув щиро й вірно при нім та занявся теж і збіркою гроша, конечною для спорудження такого образу.

Цю жертвенну, майже цілорічну працю перервала несподівана смерть бл. п. Олекси Новаківського.

Щоб поінформувати українську суспільність, особливо жертводавців, про дійсний стан праці як комітету, так і бл. п. О. Новаківського, комітет скликав на день 29. жовтня ц. р. сходини всіх жертводавців до салі засідань Митрополичої Консисторії і получив ці сходини з виставою образу Матери Божої в тому стані, в якому лишив його бл. п. мистець, та чотирьох кольорових проектів цього образу, які вказували на те, як у дійсности мав цей прегарний, величній образ виглядати.

Збори відкрила п. Іванна Левицька, голова комітету, покликуючи до президії пп. Е. Макарушкову й О. Лициняко ву, на секретарку О. Грушкевич. Після того п-і С. Ракова у короткій промові згадала Мистця, якому передчасна смерть не дала викінчити почато го діла. Приявні повстанням з місць вшанували память Мистця. У дальшій частині промови виступила з побажанням, щоб комітет не розвязувався, тільки довів почате діло до кінця, себто, щоб намітив мистця-маляря, який намалював би образ свято-юрської Мадонни. Образ бл. п. О. Новаківського має намір набути Музей Богословської Академії. При кінці просила бесідниця, щоб збір висказався в усіх нею порушених справах та евентуально дав комітетові повновласть продати рисунок і зробити умову з маляре м.

З черги п. В. Вічковська як скарбничка комітету здала касовий звіт. Його вплиbи такі: місячні вкладки на основі лист 782 зол. 80 сот., дар церкви св. Юра 250 зол., п. С. Ракова 80 зол., п. Сафорова 5 зол., п. радн. Потучко 12 зол., о. крил. Ковальський 36 зол., п. Кштальтна 5 зол., п. Гебусова 2 зол., п. Г. Т. 5 зол., п. Н. Н. 50 зол., п. Боцюркова (крім місячних датків) 2 зол., п. С. Ракова 5 зол., п. Кучабінська 100 зол., п. Кміцикевич-Залозецька 100 зол., п. І. Левицька 10 зол., п. Жуковецька 0.50 зол., п. Книжевський 1 зол., Земельний Банк 500 зол., Дністер 50 зол., Народня Гостинниця 50 зол. Народня Торговля 50 зол., Карпатія 50 зол., лікуванці в Черчі 19 зол., відпродаж полотна 113 зол. Разом 2.279 зол. 30 сот. Видатки, теж подрібно вичислені і предложені враз з сконтрольованими квітами, дали суму 2.219 зол. 80 сот. Готівки в касі є 59 зол. 50 сот. При кінці подякувала скарбничка всім жертводавцям, особливож тим паням, що безінтересовно переводять щомісячну збірку.

До касового звідомлення хочу дати коротеньке пояснення, а саме до першої позиції: „Місячні вкладки на основі лист“.

У нас нераз говорилося про те, що якщоб шість міліонів українців складало місячно по одному сотикові, то річно це становилоб таку й таку суму соток тисяч на національні цілі. Це стало мрією, яку „реальні“ люди просто стидаються повторити. Тимчасом п. комітетові, які почали свою працю під гаслом „Українське жіноцтво катедрі св. Юра“, зовсім не зжахнулись того гасла і з великим успіхом переводили його в життя. Бо це не стид не мати в теперішніх часах великих сум і не стид дати золотого жертви тому, хто не має сто золотих, чи дати сотика тому, хто не має золотого. На цій основі, жертвами навіть по 10 сотиків місячно, головнож по 50 сотиків місячно зібрано таку поважну суму. По ті сотики на образ ходили що-місяця безкорисно вдячні за жертву Сестрички Брацтв Найсвятіших Тайн та Апостольства Молитви при архикатедрі св. Юра: Анастазія Турчинова, К. Заневичева, Софія Кштальтна, Ева Подоляк і П. Дідур. Їх жертвенний труд уповні оправдує те, щоб їх імена стануть гідно при іменах членів комітету і жертводавців.

З дискусії, яка вповні затвердила пляни праці комітету, вийшло в ухвалах поширення комітету і щодо його діяльности і щодо складу. Комітет поставив собі цілю обнову катедри св. Юра, в якій у першу чергу хоче уфундувати образ та обновити пресвитерію. Велика і благородна ціль, намічена на роки, найшла у зборі своїх гарячих прихильників. Правда. У приватних розмовах на цю тему підносяться голоси, що катедру св. Юра повинен би обновити сам Юр, бо катедра й так брудна, запорошена і т. д. Чи тим „Юром“ має бути Високопреосвященний Митрополит? Підносяться й такі голоси! На це маю відповідь ось-яку: Якщоб

Високопреосв. Митрополит зужив був ті гроші, які жертвував на культурні, соціяльні й харитативні цілі нації, то катедра ціла моглаб блестіти золотом і марморами. Але нація напевно чула би була жаль до свого Князя Церкви, що у преважкий час для нації її владика не відчув потреб її, і тоді ледви чи булоб кому робити ці порохи в церкві! Нині церква у неділі і свята повна вірних, бо нація бачить, що її владика — любов нації, не пустий звук — а чин, жертвенний чин!

А що катедра, як репрезентативна церква — матір церков цілої Провінції, дійсно потребує обнови, то це буде найкращою, найблагороднішою виміною сердець, коли вірні — а їх є великі тисячі тисяч, — подбають своїми дрібними лептами за обнову катедри. Цеж не тільки усимволізує, але й буде дійсністю єдність Нації зі своєю Церквою, зі своїм владикою, нерозривна єдність Церкви та її Владики зі своєю Нацією.

Її виразником став комітет і його ціль. Що та ціль захопила зібраних, доказом цього те, що на зазив п. С. Ракової, щоб до комітету схотіли належати не тільки ті пані, яких президія предкладає до вибору, але й пані, які самі зголосяться до тої великої праці, найшов радісний відгомін. Комітет, доповнений у цей спосіб, складається тепер з ось-яких членів: Левицька Іванна — голова, Вічковська Володимира — скарбник, Грушкевич О. — секретар, Заневичева К., Колтунюкова М., Кривуцька В., Лициниякова В., Макарушкова Е., Монастирська С., Ракова С., Старицька О., Турчинова А.

Очевидно, що листа охочих до тої великої праці, за яку я висловив був уже на зборах свою щиру вдячність, ще не замкнена.

О. Леонтій Куницький, парох.

Від Ред: Це звідомлення появляється у нас спізнено через навал інших актуальних матеріялів.

Причини китайського спротиву

проти японських намагань.

НАНКІН, 30. 11. ПАТ. Збільшення спротиву нанкінського уряду проти японських погроз щодо Північного Китаю приписують тут трьом причинам: 1) устійненню співділання між Кантоном і Нанкіном, 2) підтримці конґресу куомінтанґу для марш. Чан-Кай-Шека і 3) рішучій опозиції головних провідників у провінціях Півн. Китаю проти проектів автономії.

Морська конференція 9. грудня.

ЛЬОНДОН, 30. 11. ПАТ. Відкриття морської конференції остаточно назначили на 9. грудня, бо американська делеґація не зможе скоріше приїхати.

Вистава праць Ярослави Музики.

У неділю 1. XII. ц. р. в год. 12. вполудне відкривається чергова Вистава Союзу Професійних Мистців у будинку Промислового Музею. На цій виставі одна саля призначена для нашої малярки Ярослави Музики.

Музика недавно вернулася з Парижа і подорожі по південній Франції та Італії, звідки й привезла частину праць, що саме тепер виставляє. Останні твори її будуть ревеляцією для нашого громадянства, а в першу чергу мистецьких кол і аматорів мистецтва. У виставлених творах Ярослави Музики на перше місце виступає чисто малярський підхід до цікавих її тем у західньому розумінні. Вона дає кольорит своїх творів із чуттям чисто малярської лірики, розуміючи лінійну композицію твору вибагливо й доцільно. Не менше значіння мають твори Музики і з погляду малярської техніки. Частина її творів виконана на шклі, своєрідною технікою і спеціяльними фарбами. Фарби лежать із другого боку шкла, так, що шкло творить якби фіксаж для них. Коли возьмемо під увагу, що Я. Музика досконало володіє ріжними малярськими техніками, та що свого часу перейшла спеціяльний курс малярської техніки у Москві — останні її твори повинні значно зацікавити кола, що не легковажать нашого мистецтва.

Разом із Я. Музиковою виставляють цікаві мистці — А. Пронашко, Ф. Кляйнман і Б. Шульц, тому ця Вистава взагалі цікава тим, що дає частинку творчости сучасного передового мистецького Львова.

Світальський краківським воєводою.

Президент Р. П. підписав 29. ц. м. іменування віцемаршала сенату, Казимира Світальського, краківським воєводою. В неділю 1. грудня віцемаршал обійме нове становище.

З відчитової салі.

Д-р Маркіян Дзерович: **„Відгомін матеріялістичної та ідеалістичної фільософії в медицині".** Відчит у серії „Академічних Вечорів" **у Львові.**

Точна аналіза сучасних взаємин між лікарем і недужим, перевірка сучасного стану теоретичної медицини із поступом природничих наук виказують, що медицина, основана на дотеперішніх поглядах, не сповняє якслід своїх високих завдань. На кожному кроці слідно **крізу в медицині.** Найповажніші автори дають цьому явищу вислів у глибоко обдуманих працях. Розгляд цих праць вказує на те, що кріза в медицині спричинена зворотом фільософічних підстав усіх природничих наук, які зійшли з давньої дороги фільософії чисто матеріялістичної і прямують у розвязці актуальних питань до фільософії, яка у великій мірі наближується до ідеалізму. Медицина ще занадто глибоко звязана з минулим, не встигла обеднатися й дігнати інші природничі науки під цим оглядом, що й творить головне ядро „крізи в медицині".

Загал людей відчуває вже давно потребу нових ідеалістичних світоглядових тенденцій у лікарів, які через строгий матеріялізм, що йшов аж до заперечення душі, знеохочували собі хорих.

Перші ластівки поправи появляються вже на овиді. Поправа тих відносин зачалася від боротьби в письмі, щоб згодом проявитись на трьох міжнародніх конгресах, які цілковито й недвозначно висловилися проти дотеперішніх матеріялістичних тенденцій у медицині. Нові напрямки намагаються вивести новий лікарський світогляд, опертий **на досліді,** якого науковість забезпечуватиме стислий матеріяльний доказ, та рівночасно на підході **ідеалістичнім,** що здобуває собі право в інших природничих науках.

Так повстає нова фільософія медицини, яка запевнить точність медицини, як частини природничих наук, завдяки матеріяльній аналізі тілесних проявів та вдоволить і виповнить прогалину дотеперішнього світогляду завдяки синтезі тих матеріяльних проявів живої матерії з проявами психічного характеру, чого так настирливо домагалися знехтовані матеріялізмом духові елементи людини.

Безосновний напад.

В найновішому (46-тому) числі „Громадського Голосу" появилася стаття п. н. „Відносини в рідношкільній установі", в якій автор накинувся на Президію Головної Управи, зокрема на голову „Р. Школи" проф. І. Галущинського. Між іншим зробив голові „Р. Ш." заміти, що нарушують його особисту честь. У звязку з цією статтею Президія Гол. Управи „Р. Ш." і Контрольна Комісія Г. У. „Р. Ш." вислали до „Гр. Голосу" спростування, а водночас голова І. Галущинський переслав пресі до поміщення оцю таку заяву: Заявляю, що спосіб, у який п. М. С., автор статті, поміщеної в 46. ч. „Громадського Голосу" з 30. листопада 1935., п. н. „Відносини в рідношкільній установі", представляє справу, є у відношенні до установи „Р. Ш." національним злочином, а у відношенні до моєї особи нікчемною напастю.

Львів, 29. листопада 1935.

Іван Галущинський, в. р.,
голова „Рідної Школи".

НОВИНКИ.

— **ПРИЙМАЮ ПАЦІЄНТІВ** у моїм заведенні вул. Сикстуська 17 від 9—1 і від 3—6.30. В неділю і свята за попереднім зголошенням. Пацієнти мають визначену точну годину. НАСС.

— **Футра,** всіякого рода, найвиогідніші, поручає Юліян Глушівський, пл. Капітульна 3. І. п. Телефон 254-46. 10 73—?

— **Одинока українська фабрика футер** „Хром", Пр.-Торг. Спілка з о. п. у Львові, вул. Руська 20, тел. 271-83, поручає по найдешевших цінах футра жіночі і чоловічі та всіякого рода футряні шкірки, як також приймає до крашення і перерібки уживані футра.

— **Футра** робить Карпяк, Лукасінського 4.

— **Цілу бібліотеку** заступить Укр. Заг. Енцикльопедія.

— **Інж. Богачевський, Інж. Мацюрак.** Новововідчинена крамниця при вул. Руській 1, поручає електротехнічне та радієве приладдя. Тел. 116-48.

— **До всіх громадян-українців Львова!** В неділі 1. й 8. грудня ц. р. збиратимуть у Львові при всіх наших церквах та установах традиційний, всенародній **„Дар Просвіті".** Всі українці щедрою рукою дадуть свій даток на якнайбільше посилення та розбудову освітніх змагань, що завжди рішають про силу духа народу.

— **Звичайні Загальні Збори Т-ва Письменників і Журналістів ім. І. Франка у Львові** відбудуться в неділю 15. грудня 1935 в год. 11 рано в салі „Бесіди", Рутовського 22. Порядок дня: 1) Відкриття Зборів; 2) Звіт із діяльности за минулий рік; 3) Звіт контрольної комісії; 4) Вибір голови, членів Ради, їх заступників та контрольної комісії; 5) Внески й запити. — **Роман Купчинський, гол.; Мирон Коновалець, секр.**

— **Ювилейні вистави „Запорожця за Дунаєм" на провінції у незмінених речинцях.** Організаційний Комітет подає до відома нашій провінції, що заповіджені вистави „Запорожця за Дунаєм", а саме в Коломиї 4-го грудня, в Станиславові 6-го, в Стрию 7-го, в Тернополі 11-го, в Перемишлі 12-го, — відбудуться в цих речинцях. **У Львові відбудуться три вистави: 19-го, 20-го і 21-го грудня.**

— **Засідання Комісії нової історії України** при Історичній Секції НТШ з рефератом д-ра Ігоря Лоського про участь українців у декабристському русі відбудеться в четвер дня 5 грудня в 6-ій год. вечором у Бібліотеці НТШ.

— **Свято Воведення в радіо.** Услід за святом Димитрія, що справді було українським днем у радіо, матиме українське громадянство насолоду й у празник Воведення, 4. грудня ц. р. Того дня львівське радіо передаватиме не тільки Богослуження з Успенської церкви в год. 10.00—11.57, як зрештою звичайно в кожне українське свято, але й пополудні будуть ще дві українські авдиції: в год. 15.30—16.00 передаватимуть українські народні пісні з кружків, а три години пізніше, в год. 18.30—18.45, говоритиме в рямцях літературного фейлетону д-р Михайло Рудницький про „Лавреатів української літературної нагороди".

— **Позір Снятин та околиця!** З нагоди 25-літнього ювилею протиалькогольного т-ва „Відродження" відбудеться в середу, дня 4. грудня в Снятині в салі „Міщанського Братства" святочна академія, яку влаштовує місцева філія протиалькогольного т-ва „Відродження" в Снятині. Багата програма, декламації, хор, вистава. Вступне слово виголосить делегат головної ради і філії Т-ва „Відродження" в Коломиї.

— **Управа Бібліотеки Наук. Т-ва ім. Шевченка** пошукує отсих часописів, що їх бракує в бібліотеці: 1) **Молода Україна** (Київ) 1914 р. і далі; 2) **Нова Скиба** (Луцьк), 1934, ч. 5 (8); 3) **Рідне Слово** (Пішкоревці, Югославія) 1934, ч. 10; 4) **Рідний Край** (Київ) 1909 і всі від 1912 р.; 5) **Сільський Світ** (Луцьк) всі річники від 1928-го р. і 6) **Український Козак** (Фронтова газета армії УНР) 1919 рік, зокрема ч. 59. Хто міг би подарувати, чи продати ці часописи, нехай дасть знати на адресу бібліотеки: Львів, Чарнецького 24.

— **Тетральна новинка.** Український театр ім. Тобилевича приготовляє виставу нової оперетки „Лев Абісинії" (Місяць і зоря) з музикою Миколи Аркаса. Лібретто написав Микола Чарський. Оперета Аркаса йшла з великим успіхом на ужгородській сцені та в інших містах українського Закарпаття.

— **Виявляти ціни!** Як відомо, в Польщі обовязані купці виявляти за виставовим вікном ціни товарів загального вжитку. На основі спеціяльного обіжника міністерства внутрішніх справ вони обовязані подавати ціни не тільки безпосередно на товарах, але й у спеціяльних списах, вивішених на видному місці. Поліційна влада дістала тепер приказ припильнувати, щоби купці виконували цей розпорядок старанно.

— **Розпорядок про однострої.** Міністерство внутрішніх справ оголосило виконний розпорядок до декрету про відзнаки й однострої. Він устійнює, що відзнаки й однострої вільно носити тільки за дозволом міністерства організаціям, що обіймають терен цілої держави, а за дозволом воєводи організаціям, що обіймають терен одного воєвідства.

— **Члени суспільних обезпечень.** За обчисленнями заведення суспільних обезпечень у всіх суспільних обезпечальнях було в серпні ц. р. обезпечених 1.828.752 особи. Число обезпечених у найбільших суспільних обезпечальнях представляється так: Варшава 319.565, Лодзь 171.208, Краків 86.000, Львів 78.691, Сосновець 75.604, Познань 63.826, Вильно 43.811, Ченстохова 39.604, Люблин 31.261, Дрогобич 24.529 обезпечених.

— **Нафтові терени в Турчанщині.** Геольогічна комісія викрила незвичайно багаті нафтові джерела в селах Бистра, Ісая і Липя турчанського повіту. Кілька найбільших нафтових консорцій старається тепер закупити ці нафтові терени.

— **Український військовий журнал.** У звязку з нашою нотаткою п. з. „Нова українська газета за кордоном" одержуємо від Т-ва б. українських вояків у Бельгії таке вияснення: Журнал „Вояк" ставить собі завдання значно скромніше, ніж зазначено в нотатці, — буде органом неперіодичним і чисто технічним під редакцією референта, визначеного управою Т-ва. Генерал М. Омелянович-Павленко Ст., почесний голова нашого Т-ва, згодився бути співробітником нашого журналу. Управа Т-ва має також надію, що й інші наші літертурні військові сили допоможуть управі виконати намічену працю хоч скромно але солідно.

— **Засудили лікарів, що не хотіли дати поміч** В Судовій Вишні відбулася судова розправа проти трьох лікарів, що відмовилися дати лікарську поміч хорій селянці, наслідком чого вона померла. Обвинувачені боронилися браком часу і втомою, мовлячи, що селяни привикли не платити лікарям, без огляду на те, чи мають звідки чи ні. Одначе прокуратор пригадав самаритянську ролю лікаря, який все і всюди без огляду на побічні обставини, обовязаний давати поміч хорим. Суд засудив лікаря д-ра Ізака Франкмана і д-ра Юліяна Радзикевича на кару по 6 місяців вязниці з припиненням виконання кари на три роки. Третього обвинуваченого, д-ра Бернарда Гольда увільнено. Справок

обох засуджених лікарів занялася львівська лікарська палата.

— „І. К. Ц.“ заплатить 80.000 зол. відшкодування. Минулого року в Тарнобжегу вбито начальника суду Станислава Тшоса. „Ілюстрований Курер Цодзенни“ та „Темпо Дня“ повідомляли тоді, що у вбивство Тшоса вмішана його жінка. Пізніше слідство виявило справжнього вбивника, а суд засудив його на кару смерти, та президент держави помилував вбивника. Вдова по вбитому начальникові суду Тшосі внесла скаргу проти концерну „І. К. Ц.“ за заподіяну їй моральну кривду. Окружний суд у Кракові засудив видавництво „І.К.Ц.“ на заплату відшкодування Тшосовій 80.000 зол.

— **Найшли висільника.** У зубрицькому лісі біля Львова найшли робітники трупа мужчини, повішеного на дереві. При самогубнику найшли листа, в якому пише, що постановив наложити на себе руку, бо вже має досить цього життя, а цікавить його радше життя на тому світі. Слідство виявило, що самогубник це 23-літній селянин Юліян Родич із Козельник.

— **Пожежі.** В Гаях Дитковецьких пов. Броди згоріли 4 господарства з інвентарем і зборами. Вогонь повстав через лиху будову комина. З тої самої причини згоріла одна загорода в Гуті Пеняцькій тогож повіту.

— **Краєва хроніка.** У поспішному потязі біля Перемишля, застрілилася Ванда Жулкевська, приватна службовичка. — Возьного староства в Раві Руській Домбаля засуджено на два роки вязниці за крадіж і продаж дубельтівки, сконфіскованої одному дикому стрільцеві. — Біля Сторожинця на Буковині хтось убив Вольфа Біндера, військового доставця сіна. Підозрівають, що його вбили конкуренти.

— **Складна проблема.** Можна сміло сказати, що майже всі мужчини не здають собі справи скільки часу, труду і коштів завдає жінці варення зуп. Вистоювати годинами в кухні справді не належить до приємности і відбивається некорисно на здоровлю, передовсім на красі жінки. Тепер ціла ця процедура минула. Нині інакше цей час можна пожиточніше перевести, бо ощаджує його зупна кістка Кнорр. За 5 (25) хвилин, залежно від гатунку можна приготовити зупу, а богатий асортимент зуп змогу подати щодня іншу зупу, як: У неділю „Весняну“, в понеділок „кваскову“, у вівторок „помідорову“, в середу „хвостову“, в четвер „ярмнову“, в пятницю „грибову“, в суботу „горохівку“. Час — це гроші! Тому варіть зупи Кнорр, вироблювані у 18 смаках. Передусім поручаємо дві нові зупи — весняна і кваскова. Зупи КНОРР здобули собі довіря консументів, бо переконалися, що вироби КНОРР — дешеві і добрі.

Зі судової салі.

УВІЛЬНЕННЯ Д-РА ВОЛОДИМИРА МУРОВИЧА.

Великого розголосу набрав свого часу вирок окружного суду у Львові з дня 19. лютого 1934 р., котрим засуджено д-ра Володимира Муровича, адвоката в Яблонові, на один рік арешту за те, що в письмі до Президії Окружного Суду в Золочеві в 1930 р. обвинив тодішнього слідчого суддю в Золочеві у надужитті урядової власти, а саме що слідчий суддя д-р Гольчевський впливав некорисно та застрашував свідків, які складали зізнання в карній справі о. Я. Муровича. Апеляційний Суд у Львові на розправі в дні 8 лютого 1935 р. затвердив цей вирок і щойно Найвищий Суд у Варшаві вироком з дня 17 червня 1935 р. ч. 2. К. 567/35 уневажнив цей вирок і приказав перевести апеляційному судові нову розправу. Найвищий Суд висказав погляд, що треба провірити, чи факти, наведені в письмі адвоката, він свідомо фальшиво представив, бо лиш тоді може адвокат відповідати за клевету, чи пак за образу чести урядової особи.

У звязку з цим відбулася дня 29. листопада с. р. розправа перед Апеляційним Судом у Львові під проводом ап. судді Янушевського. По переведеній розправі суд **увільнив обвинуваченого від вини й кари,** стверджуючи, що адвокат не допускається проступку, коли у своїх письмах наводить заяви і внески в добрій вірі в межах обовязків свого звання і для збереження інтересів свого клієнта, якщо при цьому не переступає меж конечности. Цей вирок має для справ оборони інтресів клієнта адвокатом поважне значіння, тож не диво, що справа д-ра Муровича викликала в адвокатських і судейських кругах велике зацікавлення.

Перед Найвищим Судом у Варшаві і на вчорашній апеляційній розправі у Львові боронив адвоката д-ра Муровича адв. д-р Степан Шлях.

ІЗ СВІТОВОЇ ПАНОРАМИ.

Як робити інтереси.

Кожний із нас знає доньки т. зв. інтелігентних родин, які окінчивши гімназію, вагаються, чи можуть учитись продавати капелюхи або черевики. Коли здобудуть університетський диплом і посидять на батьківськім хлібі ще нових пять-шість літ, вагаються далі, чи можуть узятись до практичної праці. Старі „пьоці“ і деякі достойні їх знайомі кивалиб головами, якби довідались, що панна з дипльомом стала впр. фризіеркою. Для потіхи цих нещасливих родин подаємо до відома такі дві сумні вістки:

Донька англійського міністра Мекдональда після посади в міністерстві закордонних справ наняла старий дім у Чеккерс і там вестиме... гостинницю. Недавно тому донька славного Черчіля стала — танечницею. А в нас? „Каварню „Народньої Гостинниці“ наймають у такі чужі руки, що ввечір неприємно туди ввійти, а на сотні тисяч балетниць у світі не чуємо досі ні про одну землячку...

•

Як треба робити інтереси — вчімось від заокеанських народів. Японці пють від віків багато чаю, а мало кави. Бразилійці мають так багато кави, що сотнями тисяч тон кидають її в море, щоб на землі не подешевіла. Саме тепер удалось їм переконати японців, що кава — це смачна річ. А що японці не мають охоти на такі витребеньки видавати гроші, то запропонували їм узаміну за каву висилати чарки на каву. Від тепер бразилійці питимуть каву в японських порцелянових цяцьках. Чи не могла би яка наша фірма, що виробляє гуцульські дзбанки, звернутись до Бразилії з пропозицією вимінити їх на каву?

•

Багато людей тратить у житті чимало, не відписуючи точно на листи. Здавалось би, що така королева, як Ґрета Ґарбо, сміло могла би кидати щодня листи до коша від ріжних незнайомих, а проте вона не робить цього. Її секретар відписує пересічно на 800 листів, що приходять з усіх кінців світа. Тому, що важко булоб у кожний такий лист вкладати багато поезії, секретар божеської Ґрети Ґабро має готових 20 формулярів, до яких додає тільки ріжні імена і прізвища. Досвід ствердив, що устійнений текст цих 20 відповідей підходить до всіх можливих випадків. Кожний, хто звертається до Ґрети Ґарбо з освідчинами або якимсь проханням, дістає від неї чемненьку відповідь.

Звеличники дістають гарячку, стріляються, руйнуються, а вона із солодкою міною кладе всі листи на стіл свого секретаря і каже:

„Будь ласка, потіште цього бідака формулярем число 13“..

Sic itur ad astra.

Хто не вірить, нехай загляне до латинського словника.

Діоґен Бочка.

ДИВОГЛЯДИ.

ТАТУОВАНІ ПСИ.

На французькій Ривієрі появилася нова мода: елеґантні дами ходять з песиками.... татуованими. Досі песиків перемальовували відповідно до коліру сукні, тепер це все немодне. Татуовати можна песиків тільки обстрижених і таких, що мають мале волосся. Наймодніше виписати псові на хребті букви його господині. Коли пса треба продати або комусь дарувати — татуовки змінити не можна.

ЖИРАФИ І ТЕЛЕГРАФИ.

Бразилійська Бечуана була причиною, що не можна було телеграфувати нормально в останніх місяцях. Заворушень там не було, буревіїв теж ні. Коли вислали туди контролерів виявилось, що переляканні жирафи заплутуються у телеграфічні дроти і псують їх.

ПОЧЕСНИЙ ТИТУЛ.

У новинках „Нової Зорі“ читаємо: „Маршал Макензен одержав від німецького правительства почесний титул „хлопа“. Це має бути символічним виразом звязку між армією і селом“.

З кіна.

КІНО „КОПЕРНИК“: „ІЛЬОНКА“.

Фільму на той самий сюжет, узяту з тої самої комедії бачили ми вже у Львові п. з. „Паприка“. Грала в ній тоді головну ролю мадярська артистка Ірена Сіляґі із французькими акторами. Францiска Гааль теж мабуть мадярка і своїм темпераментом може дорівняти артисткам створеним до оперткових роль. Уся фільма куди краще виведена при її співучасти та неоціненого „наївного вченого“ Гербіґера, що створив уже власний тип добряги із золотим серцем. Францiска Гааль не має тут досить великої ролі, щоб могла створити той ідеальний тип, який дала нам у фільмах, що зєднали їй славу першорядної артистки впр. у „Чібі“ або „Петрусь“. Все-ж і тут зуміла вона добути у грі так багато нюансів, що фільма має чимало чару і має запевнений довший успіх.

КІНО „КАСИНО“: „ЙОГО ВЕЛИЧНІСТЬ ШОФЕР“.

Польська комедія ще раз з Бодом так, немовби це був один із тих єдиних кінових комиків, без яких не можна зробити кінової комедії. Кіно тут зовсім ні причому, бо все те можна показати і на сценічних дошках, якщо взагалі є тут що показувати. Молода жінка закохується у свому шофері, а щоб зробити їй несподіванку, автор каже йому бути справжнім графом. Зав'язка з ошуканцем, що бере шлюб на чуже імя як на комедію непогана, але автор сценарія залишає всю працю акторам, не проявляючи ніякої фантазії. Єдиний комік у фільмі Фертнер крутиться як муха в окропі, — ввесь сюжет знає глядач заздалегідь занадто скоро.

Театри.

Театр „Заграва“ під проводом В. Блавацького.
Яворів.
1. XII. Обітована земля“.

Великий Міський Театр.
Неділя 1. XII. год. 12. впол. ціни популярні III. Концерт Львівської Фільгармонії; год. 3.30 Аб. 4. Гостинний виступ Людвика Сольського „Фридрих Великий“; год. 8. веч. Аб. 5. „Ревізор“.

Театр Ріжнородностей.
Нечинний.

Кіна.

АДРІЯ: „Революція в Шангаю“.
АПОЛЬО: „Втеча“.
АТЛЯНТИК: „Найщасливіший день у моєму житті (Йосиф Шмідт).
ВАНДА: „Чорний кіт“, „Помста дикуна“.
ҐРАЖИНА: „Вередлива Марієта“.
КАСИНО: „Його Величність шофер“.
КОПЕРНИК: „Ільонка“ з Францiскою Гааль.
МАРУСЕНЬКА: „Бенгалі“ (Ґейрі Купер).
МІРАЖ: „Катюша“ і Ревія маріонеток.
МУЗА: „Сезон“.
ПАЛС: „Були собі два гільтаї“ (Льорель і Гарді).
ПАЛЯС: „Рапсодія Балтику“.
ПАН: „Весела вдовичка“ та „У віденськім ліску“.
РАЙ: „Бацусь“.
СОНЦЕ: „Імітація життя“ та ревія“.
СВІТ: „Ігумен Кордецький, оборонець Ченстохови“.
СТИЛЕВЕ: „Не відходи від мене“ і ревія.
ТОН: „Мала жена“ з Фр. Гааль.
УТІХА: „Малібу“ і ревія.
ХИМЕРА: „Під гарячим небом Аргентини“

Закордонне радіо.

Неділя, 1. грудня 1935.

Відень (506,8) 11.45 Симф. концерт, 15.40 Тріо е-моль Реґера, 17.45 Розривковий концерт (муз., спів), **Братислава** (298.8) 9.45 Словацькі пісні, 17.55 Твори мадярських композиторів зі Словаччини, **Прага** (470,2) 8.30 Реліг. музика, **Париж** (164) 13.15, 18.00 Легка музика, **Білгород** (437,3) 13.15 Концерт, 16.00 Хор, **Берлін** (356,7) 16.30 Твори Скарлятті, 18.00 Музика, **Кеніґсвустергавзен** (1571) 19.00 Форт. твори, **Ляйпціг** (382,2) 11.15 Спів, **Мінхен** (405,4) 9.30 Віденські пісоньки, 13.00 Концерт, 15.10 Шуманові твори, 18.00 Тріо б-дур Бетовена, 20.00 Рідні мельодії (спів, муз.), **Будапешт** (549.5) 12.30, 15.50 Концерт, 16.30 Циг. музика, 20.00 „Весела вдова" оп. Леґара, **Мілано** (221,1) 14.10 Концерт, 13.40 Вок.-муз. авдиція, **Рим** (420.8) 13.40 Вок. авдиція, 17.00 Симф. концерт, 20.30 „Ґоєска" оп. Ґранадоса, 22.10 „Андреа дель Сарто" опера Баравалея (фраґм.)

Модерні приймачі на батерію,

що вдень відбирають Льондон, Париж, Рим і т. д., а вночі Америку виробляє одинока фірма в краю:

Радіотехнічні заведення

„EKRAVOX"

269 14-32 **Львів, Академічна 11.**

Львівське радіо.

Неділя, 1. грудня 1935.

9.00 Ранішня авд., 9.15 Легка музика з гр. пл., 9.40 Ранішня авд., 10.00—11.57 Богослуження та музика в гр. пл., 11.58 Сиґнал часу, 12.03 Про атмосферу праці в театрі, 12.15 Муз. поранок; у перерві в 13.00 „Жиґмонт Авґуст" Ст. Виспянського (фраґм.), 14.00 Африканська пропасниця, 14.20 Легка музика з гр. пл., 15.00 Приповідки на грудень, 15.25 Огляд ринків рільних продуктів, 15.38 Музика з гр. пл., 15.45 Новочасні доходні плодозміни, 16.00 Шлеські казуньки (авд. для дітей), 16.15 Забуті композитори — камер. музика, 16.45 Концерт хору, 17.00 До танку, орх., 17.40 Словно-муз. авд., 18.00 Співочий рециталь Нінон Валєн у супр. фортепіяну, 18.30 Театр зувні: „Дім у ночі", 19.10 Реклям. концерт, 19.25, 21.45, 21.46 Спорт. вістки, 16.30 Славні дуети з гр. пл., 19.45 Книжки про методу читання, 20.00 Концерт орх. мариначки, 20.45 Виїмки з творів Ю. Пілсудського, 20.50 Веч. денник, 21.00 На веселій львівській хвилі (Гевія шпарґалів із коша на папери), 21.30 Подорожуємо: Усмішки Словаччини, 22.00 Спогади з „Пригод у Ґранд Ґотелі" (музика, спів), 22.30 Танк. музика.

Понеділок, 2. грудня 1935.

6.30 Ранішня авд., 6.50 Муз. з гр. пл., 7.20 Ранішня авд., 7.55 Трохи інформацій, 8.00 Для шкіл, 11.57 Сиґнал часу, 12.03 Полудневий денник, 12.15 Твори Шумана з гр. пл., 15.25 Хвилина для жінок, 13.30 Легка музика з гр. пл., 15.15 Експорт, 15.30 Біржа, 15.50 Сальонове тріо, 16.00 Лекція фр. мови, 16.15 Концерт орх., 16.45 Свеч: Від памятника до памятника, 17.00 Жіноча справа в Лізі Націй, 18.00 Фр. симф. музика з гр. пл., 18.30 Скринька для дітей, 18.40 Сільва рерум, 18.45 Муз. гротеска з гр. пл., 19.20 Реклям. концерт, 19.35, 19.40 Спорт. вістки, 19.50 Актуальна гутірка, 20.00 Воєнна авд., 20.20 Вок.-муз. концерт: Оркестр виїзджає на концерт на Волинь, Келецьке та Помори, 20.45 Веч. денник, 20.55 із сучасної Польщі, 21.00 Концерт, 21.45 Літер. вечір присвячений шлеській літературі, 22.15 Від Штравса до Леґара (спів, муз.), 23.00 Танк. музика.

Біржа.

Гроші.

Долар у Львові у приватних оборотах 5.29—5.32.

Нім. марка 1·50—1·55, фр. франки 34·90—35·05, шв. франки 171.00—172.00, фунти стерлінґи 26·15—26·30, австр. шілінґи 98·50—100, чеські кор. 20.75—21.25, рум. леї 26.50—28.00, італ. ліри 33.00—35.00.

Золото: Долари 8.99—9.02, Рублі 47.00—48.00, Фр. франки 34.30—34.6 , Корони 36·20—37.00, Дукати 82.50—83.83; 1 ґрам золота 5.9.4.

Ціни „Маслосоюзу".

„Маслосоюз" повідомляє, що в дні 30-го листопада ц. р. кооператива платила за: локо Львів.

1 кг. масла десерового бльокового без опакування . .	2·50 зол.
1 кг. масла десерового в бочках враз з опакуванням	.54·50 „
кг. масла дес. експорт. враз в експортовім опакуванням дає зачет по . . .	2·60 „
1 л. молока	0·16 „
1 л. сметани	0·75 „
1 к. яєць	4·50—4·55 „

Тенденція на масло знижкова, на молоко звишкова, на яйця сильна, на сметану вдержана.

Приймає нових доставців.

Купує пшеничну питльовану муку, гречану муку, просо та овес.

„Маслосоюз" повідомляє, що від 2. XII. цін за птицю не нотує внаслідок вагання курсу птиці.

Подяка.

26. листопада помер наш Найдорожчий Муж, Батько і Дідо **Клим Голинський**, ем. скарбовий асесор б. начальник Скарбового Уряду в Самборі. В тяжкім горі, яке нас вітнуло одиноковою розвагою була нам правдива прихильність, якої так багато зазнали ми від усіх з якими в тім часі стрічалися. Дякуємо в першу чергу Всеч. о. деканові М. Раковському за провід у похоронах та глибоко зворушливу надгробну проповідь, Всеч. о. катехитові Чопеєві, о. пароохові Я. Раковському та о. деканові лат. обряду Іштайнерові за участь у похоронах. Дякуємо також Вп. П. д-рові Політилі за безкорисну та незвичайно сердечну поміч, яку ніс він підчас нагло! недуги, Вп. П. д-рові Шмипцеві за участь у консиліях та Всім нашим Вп. Знайомим з Жидачева, які провели суботу нас так багато серця. Най Всемогучий сторицею заплатить.

Жінка, діти і внуки.

Оповістки.

Ювилейний Збірник Т-ва „Зоря" у Львові, подає життя українського міщанства в минулих століттях і теперішнє від 50 літ зображає 65 ілюстраціями. Одинока книжка, яка порушує міщанські справи. На гарнім папері, мистецька обгортка, 132 сторін 8-ки. Ціна 1.50 зол. Замовляти: „Зоря", Львів, вул. Вірменська 25. 648

Замісць окремих подяк моїм своякам, знайомим і другам за щирі бажання в день іменин — складаю на Ремісничу Бурсу у Львові зол. 20. Михайло Галабей.

Дрібні оголошення

Футра виконує дешево и солідно Евген Говикович, Львів, вул. Домініканська ч. 4. 123 87-90

Ковдри вовняні, пухові, ватов. від зол. 11 — виробня **Франкіха,** Сикстуська 21. 640 3—7

Золоті та срібні вироби, перстенці шлюбні обручки тощо, продає дешево славнозвісна католицька фірма **Іван Зельтенрайх,** Львів, Марійська пл. 5. Полагоджує всякі направки. 82

Вовняні решти на сукні, спідники плащі, Брохнік. пл. Капітульна 3. 8-15

Молочарня - Харчівня при вул. Сенкевича 6. поручає смачні, добрі обіди від 70 сот., снідання 20, вечері 40 сот. 727 2-3

Увага! Християнська жіноча конфекція поручає плащі від 35 зол. Львів, Ринок 26, Ендерс. 641 23-31

Продажа новочасних тапчанів та їдальних столів. Виробня Павенська 31. 569 3-10

Дипль. купець нім. школи, українець, 35 літ, жонатий, вернувся по 17 літах і по переведенню ліквідації власної фабрики в Німеччині, до рідного краю. Шукає активної діяльности в промисловій українській станиці, якій може вплатити коло 15.000 зол. Зголошення просить під: „Орґанізатор німецького типу". 7:6

Артистична направа килимів, перевкин і фабричних диванів та їх чищення. Гаписанські килими 19 зол. квадратовий метер. Борковська, пл. Бернардинська ч. 12. 737 1-4

Увага! Одинокою фабрикою, яка виробляє матеріяли і білля за системою проф. д-ра Еґера у воєвідстві львівськім, це фабрика білля і трикотів „ПАВ", Сикстуська 1.

Правдива приємність це закуп всякого білля у фабриці „ПАВ" Сикстуська ч. 1. З огляду на великий вибір першорядних гатунків, низькі і тверді ціни або чемну обслугу.

Піжами теплі мужеські, дамські по 8.90, дитячі від 4.30 поручає знана фабрика „ПАВ" Сикстуська 1.

Коперти на ковдри по 4.90, пошевки 1.95 леськи 0·75. Поручає фабрика білля „ПАВ" Сикстуська 1. Увага! Спеціяльні вимоги виконуємо до кількох годин. 742 1-4

Шкільні годинники гарантовані найдешевше поручає Пандер, Шайноги 1. 654 1-2

Оголошення.

Українська цукорнича фабрика

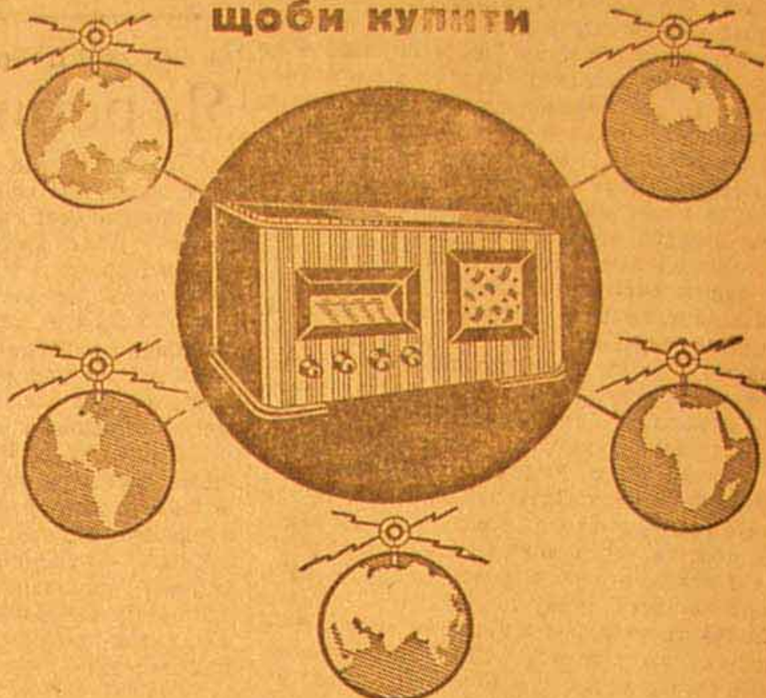
„Роксоляна" Львів Краківська 5

поручає свої вироби по низьких цінах. 755 1-5

Присилайте передплату!

Досить послухати

щоби купити

Опінка технічних подробиць є доступна тільки для фахівців. Головна річ — враження і голос. Довірте власним ухам! Природний, чистий і барвистий тон, повний звук, легко ловить станції, чулість селекції, гарний вигляд, що відповідає високій клясі — невідхильно намовлять вас до вибору і купна люксусового радіовідбірника

TELEFUNKEN-AMBASADOR в ціні Зол. 420

або подібного високої кляси

TELEFUNKEN-SPECIAL в ціні зол. 248

4-лямповий з 5-тою випрямною. 3-лямповий з 4-тою випрямною.

AMBASADOR i SPECIAL

TELEFUNKEN

МИСТЕЦЬ ТОНУ, ПРЕЦИЗІЇ І ФОРМИ

ETRONAL

(Затверджений реґ. Мін. Спр. Вн. ч. 1626.)

Одинокий краєвий засіб лікує мотилицю скоро і певно. Ділання „ЕТРОНАЛЮ" стверджене на Львівській Ветеринарійній Академії. Можна дістати в хем. лябораторії М-ра **С. Едельмана, Львів, Театинська 16** та у всіх аптиках. 534 4-4

АДВОКАТ

Мр. Евген Жизневський

відкрив адвокатську канцелярію

у Львові, вул. Сикстуська ч. 14.

Телефон 108-61. 742

Шукаємо Народову Позичку

Приймаємо Народову Позичку за **МЕБЛІ** яко 100%

Решту ціни купна можна сплатити в ратах у 2 роках.

Мебльовий Дім **„ДОРОТЕУМ"**

Львів, Браєрівська 3. 563

ПІЯНІНА

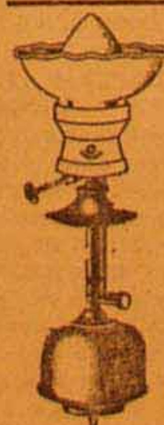
першорядні по знижених цінах на догідних умовинах.

Купно, продажа, заміна оказійних інструментів.

НОВАЦЬКИЙ

10/92 а Пілсудського 17 16-28

Ясне, здорове, нетремке світло дає

лямпа спіртово-жарова

„ПОЛЬМЕТ"

Легка обслуга, абсолютна безпека.

„ПОЛЬМЕТ" Т. А. С.

у Львові, вул. Нової Різні ч. 25.

Перше українське кошикарське заведення **SALIX**

поручає всякі кошикарські вироби по найдешевших цінах,

Львів, Личаківська 27. 647 7-10

РОБІТНЯ ФУТЕР фірми Станислава **СОЦКОГО**

перенесена з пл. Академічної 1 до Ринку 40. II. п. Львів. 656 10-10

„ДЕКА" новововідкрита українська фабрика цукорків і чоколяд **Львів, Пястів 9** в подвірю. Поручає свої вироби по низьких цінах. 618 9-10

МЕБЛІ: їдальні, спальні, кабінети, тапчани клюби декорації

поручає віденська виробня столярсько-тапицерська

Івана Ортнера

Львів

Сикстуська 41.

Телефон 229—79

НЕРВОЛЬ

Хеміка д-ра Францова, одинокий радикальний і випробований засіб (натирання) проти

РЕВМАТИЗМОВІ

кольок з причини простуди, пострілові, ісхясові і ін. — всюди можна дістати.

Виріб і головна продажа

АПТИКА МІКОЛЯША

Львів, Коперника 1. 15/104

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло". З друкарні Вид. Спілки „Діло". Львів, Ринок 10.